



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului

în cauza civilă

Ira Cușnir împotriva lui Vitalie Cușnir
(partajul proprietății în devălmășie a soților)

împotriva încheierii din 5 noiembrie 2025 a Curții de Apel Nord,

*(Dosarul nr. 2r-501/25
NR. PIGD 2-23174710-01-2r-26122025)*

Cererea de apel a fost depusă în afara termenului legal, iar apelanta nu a solicitat repunerea în termen.

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Briceni (jud. G. Comerzan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Nord (jud. R. Holban, M. Sajin, S. Ghercavii)

6 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Vitalie Cușnir,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 6 februarie 2023, Ira Cușnir, reprezentată de avocata Diana Sanduleac, a depus împotriva lui Vitalie Cușnir o cerere de chemare în judecată (ulterior concretizată) cu privire la partajul proprietății în devălmășie a soților.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, din 9 iunie 2025, acțiunea a fost admisă.

3. Vitalie Cușnir a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 9 iunie 2025 la 12 august 2025 (înregistrată la Judecătoria Edineț sediul Briceni la 13 august 2025) prin care a solicitat casarea acesteia.

4. Prin încheierea Curții de Apel Nord din 5 noiembrie 2025, apelul declarat de Vitalie Cușnir a fost restituit ca tardiv. În motivarea încheierii a fost motivat că cererea de apel din 12 august 2025 a fost depusă în afara termenului, iar apelantul nu solicită repunerea în termen a apelului. Instanța de apel a mai indicat că atât apelantul Vitalie Cușnir, cât și avocatul acestuia Vasile Martin au cunoscut despre ședința de judecată din 9 iulie 2025, fapt confirmat prin avizările de recepționare.

5. La 25 noiembrie 20-25, Vitalie Cușnir a depus o cerere de recurs împotriva încheierii din 5 noiembrie 2025 prin care a solicitat casarea acesteia cu trimiterea cauzei în instanța de apel pentru examinarea apelului. În motivarea recursului a indicat că încheierea adoptată este ilegală și neîntemeiată. În principal, recurentul susține că la examinarea cauzei nu a participat nici el, nici avocatul său, ultimul la 9 iunie 2025 fiind antrenat în altă ședință de judecată, solicitând amânarea ședinței de judecată. La fel, recurentul indică faptul că instanța de apel nu a luat în considerațiune faptul că acestuia și avocatului său nu le-a fost expediat dispozitivul hotărârii din 30 iulie 2025. În aceste condiții s-ar fi încălcat prevederea art. 236 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

6. Art. 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

7. Art. 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

8. Art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

9. Art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea”.

10. Art. 362 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116”.

11. Art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

12. Completul de judecată atestă că încheierea contestată a fost emisă la 5 noiembrie 2025 și comunicată recurentului Vitalie Cușnir la 13 noiembrie 2025 (f.d. 175). Astfel, prin depunerea recursului la 25 noiembrie 2025, recurentul a respectat termenul prevăzut la art. 425 din Codul de procedură civilă.

13. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat împotriva încheierii contestate urmează a fi respins din următoarele considerațiuni.

14. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că în încheierea sa din 5 noiembrie 2025, Curtea de Apel Nord corect a constatat că termenul-limită de declarare a apelului împotriva hotărârii din 9 iunie 2025 a fost 9 iulie 2025.

15. Or, contrar poziției recurentului, termenul pentru declararea apelului se calculează din pronunțării dispozitivului hotărârii, în speță, din 9 iunie 2025, și nu din data când vreun participant la proces ia cunoștință de conținutul acesteia.

16. La fel, instanța de recurs aderă la concluziile instanței de apel care a reținut corect că apelantul prin cererea sa de apel nu a solicitat repunerea în termenul omis.

17. În aceste condiții, în conformitate cu art. 362 din Codul de procedură civilă, apelul împotriva hotărârii din 9 iunie 2025 trebuia a fi declarat până la 9 iulie 2025. Cu toate acestea, apelul a fost declarat abia la 12 august 2025, în afara termenului legal, fără a fi formulată o cerere de repunere în termen, conform art. 116 din Codul de procedură civilă. Astfel, apelul a fost declarat tardiv, iar recurentul nu a prezentat probe care să ateste respectarea termenului legal.

18. În jurisprudența sa, Curtea Supremă de Justiție a tranșat că în cazul omiterii termenului de îndeplinire a unui act de procedură, legiuitorul a prevăzut repunerea în termen în condițiile art. 116 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, care prevede că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Repunerea în termen pentru declararea apelului putea fi soluționată de către instanța de apel doar în condițiile în care apelanta ar fi formulat o cerere în acest sens, cu prezentarea probelor pertinente și admisibile în justificarea acestei omisiuni. O astfel de cerere nu a fost adresată, iar instanța de apel nu are atribuția să efectueze *ex officio* repunere în termen a apelului, în lipsa unei astfel de cereri formulate de către apelant în condițiile art.116 din Codul de procedură civilă (*decizia nr. 2rc-65/25, §30-31*).

19. Prin urmare, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de recurs depusă de Vitalie Cușnir ca fiind pasibilă de respingere, cu menținerea încheierii Curții de Apel Nord din 5 noiembrie 2025.

20. În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de Vitalie Cușnir.

Menține încheierea din 5 noiembrie 2025 a Curții de Apel Nord, adoptată în cauza civilă Ira Cușnir împotriva lui Vitalie Cușnir cu privire la partajul proprietății în devălmășie a soților.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat